

Előadásában elsőként a NATURA 2000 területek kijelöléséről beszélt. Komoly problémaként emelte ki, hogy „...*hazánkban a NATURA 2000 területek kijelölésekor a kormányzati természetvédelem nagyon sok esetben azt kommunikálta az érintett erdőgazdálkodók felé, hogy a korábban már engedélyezett erdőgazdálkodási tevékenységeket a későbbiekben is korlátozás nélkül lehet majd folytatni, és ez még ma is benne van a köztudatban*”. Érintette azt a tervet, mely szerint az erdő-környezetvédelmi programban az állami erdőgazdaságok is pályázhattak volna forrásokra, ám ezt nem sikerült elérni, így kizárólag a magán-erdőgazdálkodók igényelhetnek támogatást. Erre reagálva egy magán-erdőgazdálkodó kifejtette: nem lett volna igazságos, ha az állami erdőgazdaságok is részesülnek ebből a forrásból, hiszen a bevételüknek csak elenyésző részét képezte volna ez az összeg, míg a magán-erdőgazdálkodók esetében ez komoly segítséget jelent.

Lapos Tamás a szekcióbeszélgetés során is többször hangsúlyozta: „*Ne a mindenkori támogatásokra építsünk. Az mindössze arra szolgál, hogy valamit elkezdjünk, valamit működő pályára állítsunk. Olyan fejlesztésbe vágunk, ami később is életképes lesz.*” A szak-

ember előadásából az is kiderült, hogy van olyan előrejelzésük, amely azt mutatja, hogy Magyarországon 2030–40-re meg fog duplázódni a faanyagigény.

Duska József, a MEGOSZ ügyvezető elnöke a támogatások kapcsán párhuzamot vont a mezőgazdasággal. Mint

mondta, az erdészeti ágazatot hátrányosan érinti, hogy míg a területalapú támogatáshoz csak alapvető kezeléset kell elvégezni a mezőgazdasági területeken, addig az erdészeti támogatások esetében sokféle munkát kell folytatni, és olyan előírásoknak kell megfelelni, ami sokakat kizár a rendszerből. Ez alól kivétel a NATURA 2000 támogatás, és ez is a sikerének a titka. Duska József hangsúlyozta, hogy az erdőgazdálkodás alultámogatott.

A NATURA 2000 támogatások kapcsán egy erdőtulajdonos a 2016. évi pénzek utalásáról érdeklődött, amiről

az ügyvezető elnök azt a tájékoztatást adta, hogy a Magyar Államkincstár és a NÉBIH közötti szerződés hiánya miatt csúszott át 2017-re az összeg átutalása. Ígérek szerint ez áprilisban már megtörténik. Az erdőgazdálkodók szkeptikusan fogadták a hírt, többek szerint leghamarabb csak májusban kaphatják meg a pénzüket. Sokan sérelmezték, hogy ha erdőgazdálkodóként nem utalnak időben a NAV-nak, akkor kamatot, sőt büntetést számolnak fel részükre, ezzel szemben nekik tűnniük kell a támogatások csúszását.

A szekcióülésen egyébként az EUTR is felvetődött, amiről Duska József elmondta, hogy véleményük szerint azt hihetetlen módon túlbonyolították. Röviden felvetődött a 2020 utáni ciklus támogatási rendszere is, melynek kapcsán elmondta, hogy az erdészeti források jelenlegi szintjén akkor is meg akarják tartani, ha kevesebb pénzből kell majd gazdálkodni, hiszen ez az összeg így is a minimum.

Az Élő Erdő Konferencia március 22-én a Soproni-hegységben bemutatott terepi programokkal zárult.

Szöveg: **Gribek Dániel**

Erdő-Mező Online

Kép: **Gribek Dániel,**
Bódis Pál

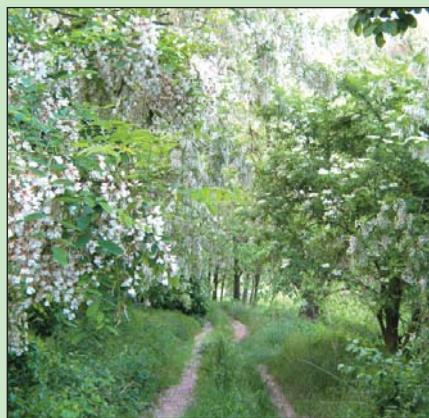
Akácos út...

Egy kicsit görbén

Az *Erdészeti Lapok* áprilisi számában jelent meg az *Idegenhonos, inváziós fajok hazánk védett területein* című bántóan tendenciózus cikk. A jelzett írás kimondva-kimondatlanul egyetlen célt szolgál, nevezetesen, hogy az inváziós fajok nemzeti listája mihamarabb megalkotásra kerüljön, és annak listavezetője, az első számú közellenség az akác legyen.

Ehhez találnak is a szerzők egy külföldről átvett kérdőívet és megfelelő hazai célközönséget. Az „eredmény” természetesen kódolható volt már a cikk megírása előtt is. Egykori másfél évtizedes kutatósszervezői időszakomra visszaemlékezve az ilyenfajta írásokat a „megrendelt kutatások” vagy „írnyitott kérdőív” kategóriába soroltuk, és egy rendes szakmai konferencián, fórumon vagy nyomtatásban nem is kerülhettek volna bemutatásra.

De nézzük, mi is a lényeg? Vajon miért került, kerülhetett hazánk védett területeire az akác? Sajnos az esetek nagy há-

nyadánál úgy, hogy már ott volt, és azután jelölték ki az adott területeket valamilyen szintű védettségre. A kérdés leginkább az, hogy ha látom, hogy egy

„alien” faj burjánzik az adott erdőrészletben, akkor miért teszem erőnek erejével például a NATURA-hálózat részévé? Ha viszont már kijelöltük – a tulajdonos megkérdése és az utólagos jogorvoslat lehetőségének megteremtése nélkül, a lehető legantidemokratikusabb módon, a magántulajdon Alkotmányban lefektetett jogainak semmibevevével –, akkor utólag, természetvédelmi kezelőként ne lepődjünk már meg, hogy gondunk van az akáccal az adott helyen.

Magyarul: ha én rosszhiszemű lakás-foglalóként betelepszem egy nekem tetsző ingatlanba, ahol a tulajdonos macskát tart, akkor ne sírjak, ha cica-szőrös a kanapé.

Egyébként az akáccal kapcsolatban számomra mértékadóbb az a 75 ezer akácot támogató magyar állampolgár, akik szavazatukkal az Akác koalíció kezdeményezése mögé álltak, és az a mintegy 200 ezer akác-erdő-tulajdonos, akiket nem „kérdőívez” meg senki, mint a szóban forgó felmérés 73 adatközlője.

Dr. Sárvári János
ny. okl. erdőmérnök